

Trăng – Hình ảnh giản dị, quen thuộc đã chấp cánh cho những hồn thơ bay bổng để rồi những tác phẩm tuyệt vời được ra đời. Nếu Chính Hữu đã treo lên một bức tranh tuyệt đẹp, lãng mạn qua hình ảnh “Đầu súng trăng treo” thì ánh trăng trong “Dạ khúc cho vàng trăng” của Duy Thông lại nói lên tình yêu thương con sâu sắc của người mẹ.

Bài thơ Dạ khúc cho vàng trăng thuộc thể thơ 5 chữ. Qua tiêu đề của bài thơ chúng ta có thể thấy đây giống như một tác phẩm âm nhạc có nội dung u buồn hay mơ màng, thích hợp cho đêm khuya. Bài thơ Dạ khúc vàng trăng của nhà thơ Duy Thông là một tác phẩm thơ cao đẹp, lãng mạn và sâu sắc. Bài thơ đã đưa người đọc vào một không gian tĩnh lặng, thanh bình và đầy cảm xúc. Thông qua đó, ta có thể cảm nhận được tình cảm sâu nặng mà người mẹ dành cho con của mình.

Bài thơ này miêu tả hình ảnh người mẹ đang đưa con vào giấc ngủ và chăm sóc con như thể trăng là một phần của cuộc sống gia đình.

Trăng non ngoài cửa sổ
Mảnh mai như lá lúa
Thôi nhẹ thôi là bay
Con ơi ngủ cho say
Để trăng thành chiếc lược
Chải nhẹ lên mái tóc
Để trăng thành lưỡi cày
Rạch bầu trời khuya nay

Ban đầu trong bài thơ, người mẹ dỗ dành con ngủ với lời ru từ trăng non ngoài cửa sổ, và mong muốn con sẽ có giấc ngủ ngon lành để mơ về những điều tốt đẹp.

Hình ảnh trăng non hiện lên vô cùng duyên dáng và thanh khiết. Trong lời ru con, người mẹ đã so sánh trăng non với lá lúa – vật gần gũi, quen thuộc với cuộc sống thường ngày của mẹ để rồi từ đó mẹ muốn ghi dấu trong lòng con về tình yêu thiên nhiên, yêu cái đẹp ngay cả từ những điều nhỏ bé và giản dị nhất. Khi con lớn lên con nhớ về những lời ru ngọt ngào của mẹ hồi bé thơ, những lời ru ấm áp ấy đã tưới mát tâm hồn con, thấm vào tuổi thơ con biết bao êm dịu và bình yên.

Người mẹ lại mong muốn vầng trăng giống như chiếc lược để chải mái tóc con và lưỡi cày để rạch bầu trời khuya, tức là muốn trăng sẽ đem lại may mắn và niềm vui cho con trong tương lai.

Trăng thấp thoáng cành cây
Tìm con ngoài cửa sổ
Cửa nhà mình bé quá
Trăng lặn trước mọi nhà
Vai mẹ thành vồng đưa
Theo con vào giấc ngủ
Trăng thành con thuyền nhỏ
Đến bên bờ tình yêu...

Tiếp theo đó, người mẹ nhìn thấy trăng qua cửa sổ bé nhỏ của nhà mình và thấy rằng trăng sẽ lặn trước mọi nhà, vì vậy bà muốn đưa con vào giấc ngủ càng sớm càng tốt. Trong khi đưa con vào giấc ngủ, người mẹ giữ vai con và đưa con vào giấc ngủ như một chiếc vồng.

Cuối cùng, người mẹ so sánh trăng với một con thuyền nhỏ đưa con đến bên bờ tình yêu, cho thấy hy vọng của bà đối với cuộc sống của con.

Bài thơ được viết theo thể thơ năm chữ với những hình ảnh thơ trong sáng, bình dị phù hợp với thể giới tâm hồn trẻ thơ dễ nhớ, dễ thuộc. Bên cạnh đó, nhà thơ sử dụng các biện pháp tu từ: so sánh vầng trăng với lá lúa, chiếc lược, lưỡi cày, con thuyền; nhân hóa; liệt kê; điệp ngữ,.. đã khiến bài thơ trở nên sinh động, diễn tả sâu sắc tình mẫu tử thiêng liêng. Đồng thời, nhịp thơ linh hoạt 2/3, 3/2, cách gieo vần chân đặc biệt và giọng điệu nhẹ nhàng đã làm cho bài thơ bài thơ giàu sức gợi hình, giản dị và đầy tự nhiên. Duy Thông đã tận dụng ngôn ngữ tinh tế, sử dụng những từ ngữ mượt mà và hài hòa tạo nên vần điệu lạc quan và dịu dàng. Những bài từ được sắp xếp tỉ mỉ, tạo thành những đoạn câu êm ái và uốn lượn, khiến cho bài thơ trở nên trong sáng và hấp dẫn. Bên cạnh đó, sự chú ý đến chi tiết cũng là một điểm đáng chú ý trong bài thơ này. Tác giả đã rất khéo léo trong việc sử dụng yếu tố miêu tả và tự sự để cùng các độc giả hòa mình vào khung cảnh yên bình vào ban đêm trong bài thơ. Từng câu thơ trong bài thơ đều được xây dựng với sự tinh tế và uyển chuyển của ngôn ngữ. Những hình ảnh về vầng trăng, cỏ cây, gió đêm, tiếng đàn... được sử dụng để tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp về đêm trăng thanh

bình. Từng câu thơ như là một nốt nhạc trong bản dạ khúc, khiến cho người đọc cảm nhận được sự thanh tịnh và yên bình của đêm đầy trăng.

Tổng thể, bài thơ Dạ khúc cho vầng trăng của nhà thơ Duy Thông là một tác phẩm thơ cao đẹp, lãng mạn và sâu sắc. Bài thơ đã khiến cho người đọc cảm nhận được sự thanh tịnh và yên bình của đêm đầy trăng, cũng như những suy tư sâu sắc về tình cảm thiêng liêng của người mẹ dành cho con của mình. Bên cạnh đó, bài thơ còn chứa đựng những suy tư sâu sắc về cuộc đời và tình yêu. Nhà thơ Duy Thông đã miêu tả tình yêu như một vì sao rực rỡ giữa bầu trời đầy sao, là một niềm hy vọng và sự sống động trong cuộc sống. Những suy tư này đã khiến cho bài thơ trở nên sâu sắc và đầy ý nghĩa. Chúng ta có thể thấy, được có mẹ là một trong những điều may mắn nhất mà không phải ai cũng có. Mẹ đã mang nặng đẻ đau 9 tháng 10 ngày, phải tần tảo thức khuya đi sớm về muộn để chăm lo cho chúng ta có một hình hài nguyên vẹn như bây giờ. Đôi khi mẹ cũng có la mắng hay làm điều gì sai nhưng tất cả cũng chỉ là muốn đem lại những điều tốt nhất cho đứa con của mình. Mẹ luôn cầu mong cho con được yên bình, mong con được hạnh phúc, sẵn sàng hi sinh và làm tất cả vì con. Tình mẫu tử là thứ tình cảm ngọt ngào, thiêng liêng và cao cả nhất trên đời. Ấy thế mà đôi khi chúng ta lại đón nhận thứ tình cảm ấy 1 cách hời hợt. Có lẽ là khi lớn lên, chúng ta sẽ luôn mãi chạy theo dòng đời tất bật, phải luôn lo âu muộn phiền với cuộc sống, cộng thêm việc có thêm nhiều mối quan hệ ngoài xã hội khác làm cho mọi thứ trong mắt chúng ta phai nhòa đi. Ta sẽ không còn xem mẹ là người bạn thân nhất nữa, góc nhìn của chúng ta cũng sẽ khác. Vậy nên, đôi khi hãy thử sống chậm một chút; hãy nhắm mắt lại và cảm nhận tình thương của mẹ, hãy trân quý tất cả những điều bình dị nhất trong cuộc sống; đừng chỉ nhận tình thương một cách ích kỷ mà còn hãy cho đi, dù đó chỉ là một lời khen hay một hành động nhỏ; và điều quan trọng nhất: hãy cảm thấy may mắn và biết ơn khi còn có mẹ.